

॥ तैत्तिरीय आरण्यकम् ॥

॥ सप्तमः प्रश्नः — शीक्षावली ॥

ॐ। शं नो मित्रः शं वरुणः। शं नो भवत्वयमा। शं न इन्द्रो बृहस्पतिः। शं नो विष्णुरुरुक्रमः। नमो ब्रह्मणे। नमस्ते वायो। त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मासि। त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्म वदिष्यामि। ऋतं वदिष्यामि। सत्यं वदिष्यामि। तन्मामवतु। तद्वक्तारमवतु। अवतु माम्। अवतु वक्तारम्। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥१॥ सत्यं वदिष्यामि पञ्च च॥—————[१]

शीक्षां व्याख्यास्यामः। वर्णः स्वरः। मात्रा बलम्। सामं सन्तानः। इत्युक्तः शीक्षाध्यायः॥२॥ शीक्षां पञ्च॥—————[२]

सह नो यशः। सह नो ब्रह्मवर्चसम्। अथातः संहिताया उपनिषदं व्याख्यास्यामः। पञ्चस्वधिकरणेषु। अधिलोकमधिज्यौतिषमधिविद्यमधिप्रजमध्यात्मम्। ता महासंहिता इत्याचक्षते। अथाधिलोकम्। पृथिवी पूर्वरूपम्। द्यौरुत्तररूपम्। आकाशः सन्धिः॥३॥

वायुः सन्धानम्। इत्यधिलोकम्। अथाधिज्यौतिषम्। अग्निः पूर्वरूपम्। आदित्य उत्तररूपम्। आपः सन्धिः। वैद्युतः सन्धानम्। इत्यधिज्यौतिषम्। अथाधिविद्यम्। आचार्यः पूर्वरूपम्॥४॥

अन्तेवास्युत्तररूपम्। विद्या सन्धिः। प्रवचनं सन्धानम्। इत्यधिविद्यम्। अथाधिप्रजम्। माता पूर्वरूपम्।

पितोत्तररूपम्। प्रजा सन्धिः। प्रजननं सन्धानम्।
इत्यधिप्रजम्॥५॥

अथाध्यात्मम्। अधराहनुः पूर्वरूपम्। उत्तराहनुरुत्तररूपम्।
वाक्सन्धिः। जिह्वा सन्धानम्। इत्यध्यात्मम्। इतीमा
महासंहिताः। य एवमेता महासंहिता व्याख्याता वेद।
सन्धीयते प्रजया पशुभिः। ब्रह्मवर्चसेनान्नाद्येन सुवर्गेण
लोकेन॥६॥ सन्धिराचार्यः पूर्वरूपमित्यधिप्रजं लोकेन॥ [३]

यश्छन्दसामृषभो विश्वरूपः। छन्दोभ्योऽध्यमृतात्सम्बभूव।
स मेन्द्रो मेधया स्पृणोतु। अमृतस्य देवधारणो भूयासम्।
शरीरं मे विचर्षणम्। जिह्वा मे मधुमत्तमा। कर्णाभ्यां
भूरि विश्रुवम्। ब्रह्मणः कोशोऽसि मेधयाऽपिहितः। श्रुतं मे
गोपाय। आवहन्ती वितन्वाना॥७॥

कुर्वाणा चीरमात्मनः। वासांसि मम गावश्च। अन्नपाने च
सर्वदा। ततो मे श्रियुमावह। लोमशां पशुभिः सह स्वाहा।
आ मां यन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा। वि मांऽऽयन्तु ब्रह्मचारिणः
स्वाहा। प्र मांऽऽयन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा। दमांऽऽयन्तु
ब्रह्मचारिणः स्वाहा। शमांऽऽयन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा॥८॥

यशो जनेऽसानि स्वाहा। श्रेयान् वस्यसोऽसानि स्वाहा।
तं त्वां भग प्रविशानि स्वाहा। स मां भग प्रविश स्वाहा।
तस्मिन्त्सहस्रशाखे। निभंगाहं त्वयि मृजे स्वाहा। यथाऽऽपः
प्रवता यन्ति। यथा मासां अहर्जरम्। एवं मां ब्रह्मचारिणः।
धातरायन्तु सर्वतः स्वाहा। प्रतिवेशोऽसि प्र मां भाहि प्र मां

पद्यस्व॥१॥ वितन्वाना शमाऽऽयन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा धातरायन्तु सर्वतः स्वाहैकं च॥—[४]

भूर्भुवः सुवरिति वा एतास्तिस्रो व्याहृतयः। तासामुहस्मै तां चतुर्थीम्। माहाचमस्यः प्रवेदयते। मह इति। तद्ब्रह्म। स आत्मा। अङ्गान्यन्या देवताः। भूरिति वा अयं लोकः। भुव इत्यन्तरिक्षम्। सुवरित्यसौ लोकः॥१०॥

मह इत्यादित्यः। आदित्येन वाव सर्वे लोका महीयन्ते। भूरिति वा अग्निः। भुव इति वायुः। सुवरित्यादित्यः। मह इति चन्द्रमाः। चन्द्रमसा वाव सर्वाणि ज्योतींषि महीयन्ते। भूरिति वा ऋचः। भुव इति सामानि। सुवरिति यजूंषि॥११॥

मह इति ब्रह्म। ब्रह्मणा वाव सर्वे वेदा महीयन्ते। भूरिति वै प्राणः। भुव इत्यपानः। सुवरिति व्यानः। मह इत्यन्नम्। अन्नेन वाव सर्वे प्राणा महीयन्ते। ता वा एताश्चतस्रश्चतुर्धा। चतस्रश्चतस्रो व्याहृतयः। ता यो वेद। स वेद ब्रह्म। सर्वेऽस्मै देवा बलिमावहन्ति॥१२॥ असौ लोको यजूंषि वेद द्वे च॥—[५]

स य एषोऽन्तरहृदय आकाशः। तस्मिन्नयं पुरुषो मनोमयः। अमृतो हिरण्मयः। अन्तरेण तालुके। य एष स्तन इवावलम्बते। सैन्द्रयोनिः। यत्रासौ केशान्तो विवर्तते। व्यपोह्य शीर्षकपाले। भूरित्यग्नौ प्रतितिष्ठति। भुव इति वायौ॥१३॥ सुवरित्यादित्ये। मह इति ब्रह्मणि। आप्रोति स्वाराज्यम्।

आ॒प्नोति॒ मन॑स॒स्पति॑म्। वाक्प॑तिश्चक्षु॑ष्पतिः। श्रोत्र॑पतिर्वि॒ज्ञान॑पतिः। ए॒तत्ततो॑ भवति। आ॒काश॑शरीरं ब्रह्म। स॒त्यात्म॑प्रा॒णारामं॑ मन॑ आनन्दम्। शा॒न्ति॑समृद्धम॒मृत॑म्। इति॑ प्राचीनयो॒ग्योपा॑स्व॥१४॥ वा॒याव॒मृत॑मेकं च॥—————[६]

पृ॒थि॒व्यन्तरि॑क्षं द्यौर्दि॒शोऽवा॑न्तरदि॒शाः। अ॒ग्निर्वा॒युरा॑दित्य॒श्चन्द्र॑मा॒ नक्ष॑त्राणि। आप॒ ओष॑धयो॒ वन॑स्पत॑य आका॒श आ॒त्मा। इत्य॑धिभू॒तम्। अथा॑ध्या॒त्मम्। प्रा॒णो व्या॒नोऽपान॑ उ॒दानः॑ संमा॒नः। चक्षुः॑ श्रोत्रं॒ मनो॒ वाक्क॑। चर्म॑ मा॒सः॒ स्नावा॑स्थि॒ मज्जा॑। ए॒तद॑धि वि॒धाय॑र॒षिर॑वोचत्। पाङ्क॑ वा इ॒दं सर्व॑म्। पाङ्के॑नै॒व पाङ्क॑ः स्पृ॒णोती॑ति॥१५॥ सर्व॑मेकं च॥—————[७]

ओमि॑ति ब्रह्म। ओमि॑तीदं सर्व॑म्। ओमि॑त्येतदनु॒कृति॑ ह स्म॒ वा अ॒प्योश्चा॑वयेत्याश्चा॑वयन्ति। ओमि॑ति सामा॑नि गायन्ति। ओ॒शोमि॑ति शस्त्रा॑णि शंसन्ति। ओमि॑त्यध्व॒र्युः प्र॑तिग॒रं प्र॑तिगृणाति। ओमि॑ति ब्रह्मा प्रसौ॑ति। ओमि॑त्यग्नि॒होत्र॑मनु॒जाना॑ति। ओमि॑ति ब्राह्म॒णः प्र॑वक्ष्यन्नाह ब्रह्मोपा॑प्रवानीति। ब्रह्मै॒वोपा॑प्नोति॥१६॥ ओ॒न्दश॑॥—————[८]

ऋतं च स्वाध्यायप्रवचने च। सत्यं च स्वाध्यायप्रवचने च। तपश्च स्वाध्यायप्रवचने च। दमश्च स्वाध्यायप्रवचने च। शमश्च स्वाध्यायप्रवचने च। अग्रयश्च स्वाध्यायप्रवचने च। अग्निहोत्रं च स्वाध्यायप्रवचने च। अतिथयश्च स्वाध्यायप्रवचने च। मानुषं च स्वाध्यायप्रवचने च। प्रजा च स्वाध्यायप्रवचने च।

च। प्रजनश्च स्वाध्यायप्रवचने च। प्रजातिश्च स्वाध्यायप्रवचने
 च। सत्यमिति सत्यवचा राथीतरः। तप इति तपोनित्यः
 पौरुशिष्टिः। स्वाध्यायप्रवचने एवेति नाको मौद्गल्यः। तद्धि
 तपस्तद्धि तपः॥१७॥ प्रजा च स्वाध्यायप्रवचने च षट्॥_____ [९]

अहं वृक्षस्य रेरेवा। कीर्तिः पृष्ठं गिरेरेवा। ऊर्ध्वपवित्रो
 वाजिनीव स्वमृतमस्मि। द्रविणः सर्वर्चसम्। सुमेधा
 अमृतोक्षितः। इति त्रिशङ्कोर्वेदानुवचनम्॥१८॥ अहः षट्॥ [१०]

वेदमनूच्याऽऽचार्योऽन्तेवासिनमनुशास्ति। सत्यं वद। धर्मं
 चर। स्वाध्यायान्मा प्रमदः। आचार्याय प्रियं धनमाहृत्य
 प्रजातन्तुं मा व्यवच्छेत्सीः। सत्यान्न प्रमदितव्यम्। धर्मान्न
 प्रमदितव्यम्। कुशलान्न प्रमदितव्यम्। भूत्यै न प्रमदितव्यम्।
 स्वाध्यायप्रवचनाभ्यां न प्रमदितव्यम्॥१९॥

देवपितृकार्याभ्यां न प्रमदितव्यम्। मातृदेवो भव। पितृदेवो
 भव। आचार्यदेवो भव। अतिथिदेवो भव। यान्यनवद्यानि
 कर्माणि। तानि सेवितव्यानि। नो इतराणि। यान्यस्माकं
 सुचरितानि। तानि त्वयोपास्यानि॥२०॥

नो इतराणि। ये के चास्मच्छ्रेयांसो ब्राह्मणाः।
 तेषां त्वयाऽऽसनेन प्रशंसितव्यम्। श्रद्धया देयम्।
 अश्रद्धयाऽदेयम्। श्रिया देयम्। ह्रिया देयम्। भिया
 देयम्। संविदा देयम्। अथ यदि ते कर्मविचिकित्सा वा
 वृत्तविचिकित्सा वा स्यात्॥२१॥

ये तत्र ब्राह्मणाः सम्मरुशिनः। युक्ता आयुक्ताः। अलूक्षा

धर्मकामाः स्युः। यथा ते तत्र वर्तेरन्। तथा तत्र वर्तेथाः।
 अथाभ्याख्यातेषु। ये तत्र ब्राह्मणाः सम्मरुशिनः। युक्ता
 आयुक्ताः। अलूक्षा धर्मकामाः स्युः। यथा ते तेषु वर्तेरन्।
 तथा तेषु वर्तेथाः। एष आदेशः। एष उपदेशः। एषा
 वेदोपनिषत्। एतदनुशासनम्। एवमुपासितव्यम्। एवमु
 चैतदुपास्यम्॥ २२॥

स्वाध्यायप्रवचनाभ्यात्र प्रमदितव्यं तानि त्वयोपास्यानि स्यात्तेषु वर्तेरन्त्यस्य

च॥

[११]

ॐ। शं नो मित्रः शं वरुणः। शं नो भवत्वयमा।
 शं न इन्द्रो बृहस्पतिः। शं नो विष्णुरुक्रुमः। नमो
 ब्रह्मणे। नमस्ते वायो। त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मासि। त्वामेव
 प्रत्यक्षं ब्रह्मावादिषम्। ऋतमवादिषम्। सत्यमवादिषम्।
 तन्मामावीत्। तद्वक्तारमावीत्। आवीन्माम्। आवीद्वक्तारम्।
 ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥ २३॥

सत्यमवादिषं पञ्च च॥

[१२]

॥अष्टमः प्रश्नः — ब्रह्मानन्दवल्ली॥

ॐ। स॒ह ना॑ववतु। स॒ह नौ॑ भुनक्तु। स॒ह वी॒र्यं॑ करवावहै।
ते॒ज॒स्वि ना॒वधी॑तमस्तु॒ मा वि॑द्विषा॒वहै॑। ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒
शान्तिः॑॥

ब्र॒ह्मवि॒दाप्रो॑ति॒ पर॒म्। तदे॒षाभ्यु॑क्ता। स॒त्यं ज्ञा॑नम॒नन्तं॑
ब्र॒ह्म। यो वेद॑ नि॒हितं॑ गु॒हायां॑ पर॒मे व्यो॑मन्। सोऽ॒श्नुते॑
सर्वा॒न्कामा॑न्स॒ह। ब्र॒ह्मणा॑ वि॒पुश्चिते॑ति। तस्मा॒द्वा ए॒तस्मा॑-
दा॒त्मन॑ आका॒शः सम्भू॑तः। आ॒काशा॑द्वा॒युः। वा॒यो र॒ग्निः।
अ॒ग्ने रा॒पः। अ॒द्भ्यः पृ॑थि॒वी। पृ॑थि॒व्या ओष॑धयः। ओष॑धी॒भ्योऽ-
न्न॒म्। अन्ना॑त्पुरु॒षः। स वा एष॑ पुरु॒षोऽन्न॑रस॒मयः॑। तस्येद॑मेव
शि॒रः। अयं॑ दक्षि॒णः प॒क्षः। अय॑मुत्त॑रः प॒क्षः। अय॑मात्मा॑।
इदं॑ पुच्छं॑ प्र॒तिष्ठा॑। तदप्येष॑ श्लो॒को भ॒वति॑॥१॥

अन्ना॑द्वै प्र॒जाः प्र॒जाय॑न्ते। याः काश्च॑ पृथि॒वीः श्रि॒ताः।
अथो॑ अन्नै॒नैव जी॑वन्ति। अथै॒नदपि॑ यन्त्यन्त॒तः। अन्न॑
हि भू॒तानां॑ ज्येष्ठ॒म्। तस्मा॑त्सर्वो॒षधमु॑च्यते। सर्वं॑ वै
तेऽन्न॑माप्नुवन्ति। येऽन्नं॑ ब्र॒ह्मोपा॑सते। अन्न॑ हि भू॒तानां॑
ज्येष्ठ॒म्। तस्मा॑त्सर्वो॒षधमु॑च्यते। अन्ना॑द्भू॒तानि॑ जाय॑न्ते।
जाता॒न्यन्नेन॑ वर्ध॑न्ते। अद्य॑तेऽ॒स्ति च॑ भू॒तानि॑। तस्मा॑दन्नं
तदु॒च्येत॑ इति। तस्मा॑द्वा ए॒तस्मा॑दन्न॑रस॒मयात्। अन्योऽन्तर॑
आत्मा॑ प्राण॒मयः॑। तेनै॑ष पूर्णः॑। स वा एष॑ पुरु॒षवि॑ध ए॒व।
तस्य॑ पुरु॒षवि॑धताम्। अन्व॑यं पुरु॒षवि॑धः। तस्य॑ प्राणं॑ ए॒व

शिरः। व्यानो दक्षिणः पक्षः। अपान उत्तरः पक्षः। आकाश
आत्मा। पृथिवी पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥२॥

प्राणं देवा अनु प्राणन्ति। मनुष्याः पशवश्च ये। प्राणो
हि भूतानामायुः। तस्मात्सर्वायुषमुच्यते। सर्वमेव त
आयुर्यन्ति। ये प्राणं ब्रह्मोपासते। प्राणो हि भूतानामायुः।
तस्मात्सर्वायुषमुच्यत इति। तस्यैष एव शरीर आत्मा।
यः पूर्वस्य। तस्माद्वा एतस्मात् प्राणमयात्। अन्योऽन्तर
आत्मा मनोमयः। तेनैष पूर्णः। स वा एष पुरुषविध एव।
तस्य पुरुषविधताम्। अन्वयं पुरुषविधः। तस्य यजुरेव
शिरः। ऋग्दक्षिणः पक्षः। सामोत्तरः पक्षः। आदेश आत्मा।
अथर्वाङ्गिरसः पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥३॥

यतो वाचो निर्वर्तन्ते। अप्राप्य मनसा सह। आनन्दं ब्रह्मणो
विद्वान्। न बिभेति कदाचनेति। तस्यैष एव शरीर आत्मा।
यः पूर्वस्य। तस्माद्वा एतस्मान्मनोमयात्। अन्योऽन्तर आत्मा
विज्ञानमयः। तेनैष पूर्णः। स वा एष पुरुषविध एव। तस्य
पुरुषविधताम्। अन्वयं पुरुषविधः। तस्य श्रद्धैव शिरः। ऋतं
दक्षिणः पक्षः। सत्यमुत्तरः पक्षः। योग आत्मा। महः पुच्छं
प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥४॥

विज्ञानं यज्ञं तनुते। कर्माणि तनुतेऽपि च। विज्ञानं देवाः
सर्वे। ब्रह्म ज्येष्ठमुपासते। विज्ञानं ब्रह्म चेद्वेद। तस्माच्चेन्न

प्रमाद्यति। शरीरं पाप्मनो हित्वा। सर्वान्कामान्धसमश्नुत
इति। तस्यैष एव शरीर आत्मा। यः पूर्वस्य। तस्माद्वा
एतस्माद्विज्ञानमयात्। अन्योऽन्तर आत्माऽऽनन्दमयः। तेनैष
पूर्णः। स वा एष पुरुषविध एव। तस्य पुरुषविधताम्। अन्वयं
पुरुषविधः। तस्य प्रियमेव शिरः। मोदो दक्षिणः पक्षः। प्रमोद
उत्तरः पक्षः। आनन्द आत्मा। ब्रह्म पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष
श्लोको भवति॥५॥

असन्नेव स भवति। असद्ब्रह्मेति वेद चेत्। अस्ति ब्रह्मेति
चेद्वेद। सन्तमेनं ततो विदुरिति। तस्यैष एव शरीर
आत्मा। यः पूर्वस्य। अथातोऽनुप्रश्नाः। उता विद्वानमुं
लोकं प्रेत्य। कश्चन गच्छती(३)॥ आहो विद्वानमुं लोकं
प्रेत्य। कश्चित्समश्नुता(३) उ। सोऽकामयत। बहु स्यां
प्रजायेयेति। स तपोऽतप्यत। स तपस्तप्त्वा। इदं
सर्वमसृजत। यदिदं किं च। तत्सृष्ट्वा। तदेवानु प्राविशत्।
तदनुप्रविश्य। सच्च त्यच्चाभवत्। निरुक्तं चानिरुक्तं च।
निलयनं चानिलयनं च। विज्ञानं चाविज्ञानं च। सत्यं
चानृतं च सत्यमभवत्। यदिदं किं च। तत्सत्यमित्याचक्षते।
तदप्येष श्लोको भवति॥६॥

असद्वा इदमग्र आसीत्। ततो वै सदजायत।
तदात्मानं स्वयमकुरुत। तस्मात्तत्सुकृतमुच्यत इति। यद्वै
तत्सुकृतम्। रसो वै सः। रसं ह्येवायं लब्ध्वाऽऽनन्दी

भुवति। को ह्येवान्यात्कः प्राण्यात्। यदेष आकाश
 आनन्दो न स्यात्। एष ह्येवानन्दयाति। यदा ह्येवैष
 एतस्मिन्नदृश्येऽनात्म्येऽनिरुक्तेऽनिलयनेऽभयं प्रतिष्ठां
 विन्दते। अथ सोऽभयं गतो भुवति। यदा ह्येवैष
 एतस्मिन्नुदरमन्तरं कुरुते। अथ तस्य भयं भुवति। तत्त्वेव
 भयं विदुषोऽमन्वानस्य। तदप्येष श्लोको भुवति॥७॥

भीषाऽस्माद्वातः पवते। भीषोदेति सूर्यः। भीषाऽस्मादग्नि-
 श्चेन्द्रश्च। मृत्युर्धावति पञ्चम इति। सैषाऽऽनन्दस्य मीमांसा
 भुवति। युवा स्यात्साधु युवाऽध्यायकः। आशिष्ठो दृढिष्ठो
 बलिष्ठः। तस्येयं पृथिवी सर्वा वित्तस्य पूर्णा स्यात्। स एको
 मानुष आनन्दः। ते ये शतं मानुषा आनन्दाः।

स एको मनुष्यगन्धर्वाणामानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य।
 ते ये शतं मनुष्यगन्धर्वाणामानन्दाः।

स एको देवगन्धर्वाणामानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य।
 ते ये शतं देवगन्धर्वाणामानन्दाः।

स एकः पितॄणां चिरलोकलोकानामानन्दः। श्रोत्रियस्य
 चाकामहतस्य। ते ये शतं पितॄणां चिरलोकलोकाना-
 मानन्दाः।

स एक आजानजानां देवानामानन्दः। श्रोत्रियस्य
 चाकामहतस्य। ते ये शतमाजानजानां देवानामानन्दाः।

स एकः कर्मदेवानां देवानामानन्दः। ये कर्मणा
 देवानपियन्ति। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य। ते ये शतं

कर्मदेवानां देवाना॑मान॒न्दाः।

स ए॒को दे॒वाना॑मान॒न्दः। श्रोत्रि॒यस्य॑ चा॒काम॑ह॒त॒स्य। ते ये
शतं दे॒वाना॑मान॒न्दाः।

स ए॒क इन्द्र॑स्याऽऽन॒न्दः। श्रोत्रि॒यस्य॑ चा॒काम॑ह॒त॒स्य। ते ये
शतमिन्द्र॑स्याऽऽन॒न्दाः।

स ए॒को बृह॑स्पते॒रान॒न्दः। श्रोत्रि॒यस्य॑ चा॒काम॑ह॒त॒स्य। ते ये
शतं बृह॑स्पते॒रान॒न्दाः।

स ए॒कः प्र॒जाप॑ते॒रान॒न्दः। श्रोत्रि॒यस्य॑ चा॒काम॑ह॒त॒स्य। ते ये
शतं प्र॒जाप॑ते॒रान॒न्दाः।

स ए॒को ब्र॒ह्म॑ण॒ आन॒न्दः। श्रोत्रि॒यस्य॑ चा॒काम॑ह॒त॒स्य। स
यश्चा॑यं पु॒रुषे॑। यश्चा॑सा॒वादि॒त्ये। स ए॒कः। स य॑ ए॒वंवि॒त्।
अस्मा॑ल्लो॒कात्प्रे॒त्य। ए॒तम॑न्नम॒यमा॑त्मानमु॒प॑सङ्का॒मति॑। ए॒तं
प्रा॒णम॑यमा॒त्मानमु॒प॑सङ्का॒मति॑। ए॒तं म॑नोम॒यमा॑त्मानमु॒प॑सङ्का॒मति॑।
ए॒तं वि॒ज्ञान॑म॒यमा॑त्मानमु॒प॑सङ्का॒मति॑। ए॒तमा॑न॒न्द॒म॒यमा॑त्मानमु॒प॑सङ्का॒मति॑। तद॒प्येष॑ श्लो॒को भ॒वति॑॥८॥

यतो॒ वाचो॒ निर्व॑र्तन्ते। अप्रा॑प्य॒ मन॑सा स॒ह। आन॑न्दं ब्रह्म॑णो
वि॒द्वान्। न बि॒भेति॑ कुतश्च॒नेति॑। ए॒त॑ ह॒ वाव॑ न त॒पति॑।
किम॑ह॒ साधु॑ नाक॒रव॑म्। किम॑हं पा॒पम॑कर॒वमि॑ति। स य
ए॒वं वि॒द्वाने॑ते आ॒त्मा न॑ स्पृ॒णुते॑। उ॒भे ह्ये॒वैष॑ ए॒ते आ॒त्मा न॑
स्पृ॒णुते॑। य ए॒वं वेद॑। इत्यु॑प॒निष॑त्॥९॥

ॐ। स॒ह ना॑ववतु। स॒ह नौ॑ भुनक्तु। स॒ह वी॒र्यं॑ करवावहै।
ते॒ज॒स्वि ना॒वधी॑तमस्तु॒ मा वि॑द्विषा॒वहै॑॥ ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒
शान्तिः॑॥

॥नवमः प्रश्नः — भृगुवल्ली॥

ॐ। स॒ह ना॑ववतु। स॒ह नौ॑ भुनक्तु। स॒ह वी॒र्यं॑ करवावहै।
ते॒ज॒स्वि ना॒वधी॑तमस्तु॒ मा वि॑द्विषा॒वहै॑॥ ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒
शान्तिः॑॥

भृ॒गुर्वै वा॑रु॒णिः। वरु॑णं॒ पि॒तेर॑मु॒प॑स॒सारा॑। अ॒धी॑हि भगवो॒
ब्र॒ह्मेति॑। तस्मा॑ ए॒तत्प्रो॑वाच। अन्नं॑ प्रा॒णं चक्षुः॑ श्रोत्रं॒
मनो॑ वाच॒मिति॑। त॒५ हो॑वाच। यतो॒ वा इ॒मानि॑
भू॒तानि॑ जाय॒न्ते। येन॑ जा॒तानि॑ जीव॒न्ति। यत्प्र॑य॒न्त्य॒भि
संवि॑शन्ति। तद्विजि॑ज्ञासस्व। तद्व्र॒ह्मेति॑। स तपो॑ऽतप्यत। स
तप॑स्त॒प्त्वा॥१॥

अन्नं॑ ब्र॒ह्मेति॑ व्य॒जाना॑त्। अ॒न्नाद्धै॑व खल्वि॒मानि॑ भू॒तानि॑
जाय॒न्ते। अन्नै॑न जा॒तानि॑ जीव॒न्ति। अन्नं॑ प्र॒य॒न्त्य॒भि
संवि॑शन्तीति॑। तद्वि॒ज्ञाय॑। पुन॑रे॒व वरु॑णं॒ पि॒तेर॑मु॒प॑स॒सारा॑।
अ॒धी॑हि भगवो॒ ब्र॒ह्मेति॑। त॒५ हो॑वाच। तप॑सा॒ ब्र॒ह्म
विजि॑ज्ञासस्व। तपो॒ ब्र॒ह्मेति॑। स तपो॑ऽतप्यत। स
तप॑स्त॒प्त्वा॥२॥

प्रा॒णो ब्र॒ह्मेति॑ व्य॒जाना॑त्। प्रा॒णाद्धै॑व खल्वि॒मानि॑ भू॒तानि॑

जायन्ते। प्राणेन जातानि जीवन्ति। प्राणं प्रयन्त्यभि
संविशन्तीति। तद्विज्ञाय। पुनरेव वरुणं पितरमुपससार।
अधीहि भगवो ब्रह्मेति। त५ होवाच। तपसा ब्रह्म
विजिज्ञासस्व। तपो ब्रह्मेति। स तपोऽतप्यत। स
तपस्तप्त्वा॥३॥

मनो ब्रह्मेति व्यजानात्। मनसो ह्येव खल्विमानि भूतानि
जायन्ते। मनसा जातानि जीवन्ति। मनः प्रयन्त्यभि
संविशन्तीति। तद्विज्ञाय। पुनरेव वरुणं पितरमुपससार।
अधीहि भगवो ब्रह्मेति। त५ होवाच। तपसा ब्रह्म
विजिज्ञासस्व। तपो ब्रह्मेति। स तपोऽतप्यत। स
तपस्तप्त्वा॥४॥

विज्ञानं ब्रह्मेति व्यजानात्। विज्ञानाद्ध्येव खल्विमानि
भूतानि जायन्ते। विज्ञानेन जातानि जीवन्ति। विज्ञानं
प्रयन्त्यभि संविशन्तीति। तद्विज्ञाय। पुनरेव वरुणं
पितरमुपससार। अधीहि भगवो ब्रह्मेति। त५ होवाच।
तपसा ब्रह्म विजिज्ञासस्व। तपो ब्रह्मेति। स तपोऽतप्यत।
स तपस्तप्त्वा॥५॥

आनन्दो ब्रह्मेति व्यजानात्। आनन्दाद्ध्येव खल्विमानि
भूतानि जायन्ते। आनन्देन जातानि जीवन्ति। आनन्दं
प्रयन्त्यभि संविशन्तीति। सैषा भार्गवी वारुणी विद्या।
परमे व्योमन् प्रतिष्ठिता। य एवं वेद प्रतिष्ठिति।
अन्नवानन्नादो भवति। महान्भवति प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन।

म॒हान्की॒र्त्या॑॥६॥

अ॒न्नं न नि॒न्द्यात्। तद्वृ॒तम्। प्रा॒णो वा अ॒न्नम्। शरी॑रमन्नादम्।
प्रा॒णे शरी॑रं प्र॒ति॒ष्ठितम्। शरी॑रे प्रा॒णः प्र॒ति॒ष्ठितः। तदे॒तद॒न्नम॒न्ने
प्र॒ति॒ष्ठितम्। स य ए॒तद॒न्नम॒न्ने प्र॒ति॒ष्ठितं वेद॑ प्र॒ति॒तिष्ठ॑ति।
अ॒न्न॒वान॒न्नादो भ॑वति। म॒हान्भ॑वति प्र॒जया॑ प॒शुभिर्ब्र॑ह्मवर्च॒सेन॑।
म॒हान्की॒र्त्या॑॥७॥

अ॒न्नं न परि॑चक्षीत। तद्वृ॒तम्। आ॒पो वा अ॒न्नम्।
ज्योति॑रन्नादम्। अ॒प्सु ज्योतिः॑ प्र॒ति॒ष्ठितम्। ज्योति॑ष्यापः
प्र॒ति॒ष्ठिताः। तदे॒तद॒न्नम॒न्ने प्र॒ति॒ष्ठितम्। स य ए॒तद॒न्नम॒न्ने
प्र॒ति॒ष्ठितं वेद॑ प्र॒ति॒तिष्ठ॑ति। अ॒न्न॒वान॒न्नादो भ॑वति। म॒हान्भ॑वति
प्र॒जया॑ प॒शुभिर्ब्र॑ह्मवर्च॒सेन॑। म॒हान्की॒र्त्या॑॥८॥

अ॒न्नं बहु॑ कुर्वीत। तद्वृ॒तम्। पृ॒थि॒वी वा अ॒न्नम्।
आ॒का॒शोऽन्ना॑दः। पृ॒थि॒व्यामा॑का॒शः प्र॒ति॒ष्ठितः। आ॒का॒शे
पृ॒थि॒वी प्र॒ति॒ष्ठिता। तदे॒तद॒न्नम॒न्ने प्र॒ति॒ष्ठितम्। स य
ए॒तद॒न्नम॒न्ने प्र॒ति॒ष्ठितं वेद॑ प्र॒ति॒तिष्ठ॑ति। अ॒न्न॒वान॒न्नादो भ॑वति।
म॒हान्भ॑वति प्र॒जया॑ प॒शुभिर्ब्र॑ह्मवर्च॒सेन॑। म॒हान्की॒र्त्या॑॥९॥

न कश्चन वसतौ प्रत्याचक्षीत। तद्वृ॒तम्। तस्मा॑द्यथा कथा
च विधया बहू॑न्नं प्राप्नुयात्। अराध्यस्मा अन्नमि॑त्याचक्षते।
एतद्वै मुखतोऽ॒न्नं रा॒द्धम्। मुखतोऽस्मा अ॒न्नं रा॒ध्यते।
एतद्वै मध्यतोऽ॒न्नं रा॒द्धम्। मध्यतोऽस्मा अ॒न्नं रा॒ध्यते।
एतद्वा अन्ततोऽ॒न्नं रा॒द्धम्। अन्ततोऽस्मा अ॒न्नं रा॒ध्यते।
य एवं वेद। क्षेम इति वा॒चि। योगक्षेम इति प्रा॑णापा॒नयोः।

कर्मेति हस्तयोः। गतिरिति पादयोः। विमुक्तिरिति
 पायौ। इति मानुषीः समाज्ञाः। अथ देवीः। तृप्तिरिति
 वृष्टौ। बलमिति विद्युति। यश इति पशुषु। ज्योतिरिति
 नक्षत्रेषु। प्रजातिरमृतमानन्द इत्युपस्थे। सर्वमित्याकाशे।
 तत्प्रतिष्ठेत्युपासीत। प्रतिष्ठावान्भवति। तन्मह इत्युपासीत।
 महान्भवति। तन्मन इत्युपासीत। मानवान्भवति। तन्नम
 इत्युपासीत। नम्यन्तेऽस्मै कामाः। तद्वह्नेत्युपासीत।
 ब्रह्मवान्भवति। तद्वह्मणः परिमर इत्युपासीत। पर्येणं
 म्रियन्ते द्विषन्तः सपत्नाः। परि येऽप्रिया भ्रातृव्याः। स
 यश्चायं पुरुषे। यश्चासावादित्ये। स एकः। स य एवंवित्।
 अस्माल्लोकात्प्रेत्या। एतमन्नमयमात्मानमुपसङ्कम्य। एतं प्राण-
 मयमात्मानमुपसङ्कम्य। एतं मनोमयमात्मानमुपसङ्कम्य।
 एतं विज्ञानमयमात्मानमुपसङ्कम्य। एतमानन्दमय-
 मात्मानमुपसङ्कम्य। इमाँल्लोकान्कामात्री कामरूप्यनु-
 सञ्चरन्। एतत्साम गायन्नास्ते। हा(३) वु हा(३) वु हा(३)
 वु। अहमन्नमहमन्नमहमन्नम्। अहमन्नादो(२)ऽहमन्नादो(२)-
 ऽहमन्नादः। अहं श्लोककृदहं श्लोककृदहं श्लोककृत्।
 अहमस्मि प्रथमजा ऋता(३) स्या। पूर्वं देवेभ्यो अमृतस्य
 ना(३) भाइ। यो मा ददाति स इदेव मा(३) वाः।
 अहमन्नमन्नमदन्तमा(३) द्वि। अहं विश्वं भुवनमभ्यभवाम्।
 सुवर्न ज्योतीः। य एवं वेद। इत्युपनिषत्॥१०॥

ॐ। स॒ह ना॑ववतु। स॒ह नौ॑ भुनक्तु। स॒ह वी॒र्यं॑ करवावहे।
ते॒ज॒स्वि ना॒वधी॑तमस्तु॒ मा वि॑द्विषा॒वहे॑॥ ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒
शान्तिः॑॥

